

[Erlendsson.]

sundhedsudvalg bestemme, at den pågældende . . . skal overføres til gruppe 1 . . .“; det er for at begrænse disse offentlige kassers udgifter mest muligt.

Når hr. Hjortnæs direkte spørger mig, om vi ønsker at fremkomme med forslag til en anden ordning, kan jeg sige nej. Vi har givet vores tilslutning til dette forslag, men jeg synes ikke, det er helt uden fornuft at fremføre, i en tid hvor man taler meget om besparelser på offentlige udgifter, at gratis ydelser, ligegyldig på hvilket område, altid har en tendens til at føre til et overforbrug. Det var det, jeg sagde; jeg sagde ikke misbrug, jeg sagde et overforbrug. Når man selv skal betale noget, bliver man i reglen mere eftertænsom, inden man kaster sig ud i udgiften, men hvis man ønskede — og det ønsker jeg og mit parti også — at der skal være lige adgang for alle, kunne man have indført den ordning, der var i Sverige i hvert fald i 1969, da jeg arbejdede som provinsiallækare i Nordsverige, at alle betalte det samme, og så fik man refusion af det offentlige i forhold til sin indkomst. Det udelukker i hvert fald enhver mistanke om, at læger gør forskel på deres patienter, alt efter om de er i den ene eller den anden gruppe. For mit eget vedkommende kan jeg sige, at jeg altid har været mest glad for mine gruppe 1-patienter, for jeg synes, det er nemmest, at der ikke er penge mellem læge og patient.

Well, jeg kunne godt have lyst til at sige lidt mere, men tiden tillader det ikke.

Ebba Strange (SF):

Nu har både hr. Hjortnæs og socialministeren fortalt, at der er så mange vanskeligheder, som det ikke er muligt at overvinde lige for tiden, og derfor kan vi ikke overgå til en ordning, hvorefter vi alle er gruppe 1-sikrede. Så vil jeg gerne spørge meget direkte og håber at få svar på det: hvad er det for vanskeligheder? Er det lægeforeningerne, der gør vrøvl, er det dem, der ikke vil være med, for det er jo givet, at de praktiserende læger tjener deres ekstra penge på de gruppe 2-sikrede? Det kan jeg godt forstå — og vi kan også se i betænkningen, at det er tiltrådt af de læger, der har siddet i udvalget, hvorimod de, der er gået imod og er gået ind for en almindelig gruppe 1-ordning,

er de folk, der repræsenterer kommunerne. Så vil jeg gerne spørge: er det dér, vanskelighederne ligger, eller ligger vanskelighederne i den politiske konstellation, vi i øjeblikket har i dette folketing? Jeg vil gerne have ministerens eller hr. Hjortnæs' svar på det spørgsmål.

Så forstår jeg altså stadig væk heller ikke rigtig hr. Erlendsson. Jo, nu forstår jeg godt, at han ønsker en ordning, hvor patienterne skal erlægge et beløb, fordi han derved vil forhindre misbrug. Men der er noget andet, jeg ikke forstår, og det er, at det offentliges udgifter er større til gruppe 2-sikrede end til gruppe 1-sikrede, og dér vil jeg også godt spørge socialministeren: er det ikke sådan, at det beløb, sygesikringen godtgør, er det samme for gruppe 1 som for gruppe 2, og at det, lægerne tjener ekstra, betaler patienterne selv? Sådan har jeg i hvert fald forstået det.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Ja, det er hr. Erlendssons svar til mig, som kalder mig på talerstolen igen, for jeg synes, det var meget interessant derved, at vi jo i den ene situation oplever fremskridtspartiet som det parti, der tordner imod administration og komplicerede ordninger, og i næste øjeblik oplever, at fremskridtspartiets repræsentanter som hr. Erlendsson i en anden situation taler for nogle ordninger, som i hvert fald administrativt vil blive særdeles besværlige, som vil give nogle kontrolproblemer osv. Det har været særdeles oplysende for mig at modtage et svar som det, hr. Erlendsson her har givet.

Jeg må i øvrigt konstatere, at det er på fremskridtspartiets vegne, hr. Erlendsson taler, og jeg må gå ud fra, at det er fremskridtspartiets opfattelse, at man under indtryk af et overforbrug, som hr. Erlendsson altså ikke vil kalde misbrug, ønsker overvejelser i retning af, at der skal indføres afgifter på lægebesøg og afgifter på medicin, således at man på disse områder afskaffer gratisydelse.

Derefter kort til fru Ebba Strange, som efterlyste et svar på, hvad det er for problemer, vi står over for i relation til afskaffelsen af den opdeling, vi har i sygesikringsordningen i dag: